

ROLANDS LEBUSS

EKSPERTS

Eksperta sertifikāts Nr. 005.
Sertifikāts izsniegts 14.05.2010., derīgs līdz 13.05.2023.

SIA Enviroprojekts
Reģ. Nr. LV40003683283

RL/302/11.04.2019.

Eksperta Rolanda Lebusa (eksperta sertifikāts Nr. 005; sertifikāts izsniegts 08.04.2013, derīgs līdz 13.05.2023) eksperta atzinums par ornitoloģisko izpēti *Natura 2000* teritorijā dabas liegumā “Dūņezers”.

Atzinums sagatavots saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 925 (Rīgā 2010. gada 30. septembrī, prot. Nr. 50 7. § “Sugu un biotopu aizsardzības jomas ekspertu atzinuma saturs un tajā ietvertās minimālās prasības”. Atzinums sagatavots atbilstoši eksperta kompetencei, kas ļauj izvērtēt putnus.

2.1. biotopu grupa, suga vai sugu grupa, par kuru sniedz atzinumu;

Putni un to dzīvotnes (atbilstoši kompetencei).

2.2. pētāmās teritorijas apsekošanas datums un meteoroloģiskie apstākļi, apsekošanas ilgums, atrašanās vieta (kadastra numurs, adrese, platība) un izpētes metodes (piemēram, transektes, randomizēta parauglaukumu izvēle, fotofiksācija, maršruta iezīmēšana ar ģeogrāfiskās pozicionēšanas sistēmu);

Dabas liegums un tā perifērija dabā apsekota sekojošos datumos (iekavās norādīti apsekošanas veicēji): 17.02.2018., plkst. 9:29–13:11 (R. Lebuss, N. Zeidaks, V. Zariņa), 26.05.2018., plkst. 18:37–20:44 un 22:31–23:54 (N. Zeidaks, V. Zariņa), 08.–09.06.2018., plkst. 21:30–22:32, 23:09–23:59 un 00:00–0:48 (N. Zeidaks, V. Zariņa) un 03.11.2018., plkst. 13:30–15:50 (R. Lebuss, N. Lebuse).

17.02.2018. Nomācies, sīks sniegs, vējš 1–2 balles pēc Boforta skalas, gaisa temperatūra –3°C.
26.05.2018. Nedaudz nomācies, saulains, vējš 0–1 balles pēc Boforta skalas, gaisa temperatūra +17–+24°C.
08.–09.06.2018. Saulains, vējš 0–1 balles pēc Boforta skalas, gaisa temperatūra +18–+21°C.
03.11.2018. Nomācies, brīžiem saulains, vējš 2–4 balles pēc Boforta skalas, gaisa temperatūra +8°C.

04.08.2018. veiktās teritorijas apsekošanas laikā skaidrs, uz novērojuma perioda beigām īss pērkona negaiss, tad atkal skaidrojas, minimāls līdz neliels vējš (1–3 balles pēc Boforta skalas), gaisa temperatūra +29°C.

Izvērtējamā teritorijā veiktas putnu uzskaites un rekognoscējoša izpēte. Tā apsekota, pārvietojoties kājām, no laivas un tās perifērijā no lēni braucošas automašīnas.

Atzinuma sagatavošanā izmantota arī cita pieejamā ornitoloģiskā informācija, kā arī veikta kartogrāfiska analīze, izmantojot dažādu karšu, *Natura 2000* teritoriju, putniem nozīmīgo vietu un ornitoloģisko datu digitālos slāņus.

Putnu zinātniskajiem nosaukumiem izmantota *BirdLife* rekomendētā sistemātika¹.

¹ <http://datazone.birdlife.org/species/factsheet>

2.3. teritorijas statuss atbilstoši aizsargājamām dabas teritorijām noteiktajam statusam (piemēram, mikroliegums, dabas liegums, dabas parks, nacionālais parks), aizsargājamās teritorijas funkcionālā zona, kurā atrodas pētāmā teritorija, ja tā atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorijā;

Izvērtējamā teritorija ir *Natura 2000* teritorija dabas liegums "Dūņezers". Teritorijai nav izstrādāts dabas plāns un nav funkcionālā zonējuma.

2.4. atzinuma sniegšanas mērķis (piemēram, mikrolieguma izveidošana, dabas aizsardzības plāna izstrāde, detālpilānojumā izstrāde, atzinums saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, plānotās darbības vai pasākuma izvērtējums);

Ornitofaunas novērtējums dabas aizsardzības plāna izstrādes ietvaros.

2.5. vispārīgs pētāmās teritorijas apraksts, arī informācija par teritorijas reljefu un mikroreljefu, hidroloģisko režīmu, sastopamajiem biotopiem un attiecīgās grupas sugām, kā arī apsaimniekošanu (arī informāciju par teritorijas vēsturisko apsaimniekošanu, ja tāda zināma), norādot dabisko, daļēji dabisko un antropogēnas izcelsmes platību īpatsvaru;

Limbažu Dūņezers ir sekls, dūņains un aizaugošs, izstieptas formas ezers, kas atrodas reljefa padziļinājumā. Krastos meža zemes, lauksaimniecībā izmantojamās zemes pietuvojas ezeram no A krasta Veikažu apkaimē. Cauri ezeram tek Svētupe. Ezerā vērojama visumā ievērojama makšķernieku slodze.

2.6. īss piegulošās teritorijas raksturojums;

Apkaimē dominē meža zemes. D un A gals ezeram intensīvi cilvēku apdzīvots, tajā Limbažu pilsēta un atsevišķas mazākas apdzīvotas vietas (Ozolaine, Viekaži). Apkaimē samērā blīvs ceļu tīkls.

2.7. konstatētās īpaši aizsargājamās sugas vai sugu grupas un to izplatības īpatnības, norādot izmantotos informācijas avotus, noteikšanas metodiku un vērtēšanas kritērijus, kā arī esošie un potenciālie (ja tos iespējams identificēt) apdraudošie faktori apsektajā teritorijā un to ietekmes vērtējums;

2018. gadā dabas lieguma teritorijā konstatētas 6 Latvijas īpaši aizsargājamās² un Putnu direktīvas 1. pielikuma putnu sugas³. Tās ir sekojošas: zivju dzenītis *Alcedo atthis*, lielais baltais gārnis *Ardea alba*, niedru lija *Circus aeruginosus*, dzērve *Grus grus*, jūras ērglis *Haliaeetus albicilla*, lielais ķīris *Larus ridibundus*, Seivi ķauķis *Locustella luscinioides*, ormanītis *Porzana porzana*, somzīlīte *Remiz pendulinus* un upes zīriņš *Sterna hirundo*. Turpmākajā tekstā visas šīs sugas tiek apvienotas zem viena nosaukuma – īpaši aizsargājamās putnu sugas.

Minētās ir tikai 6 sugas no 16 sugām (15 *Natura 2000* teritoriju kvalificējošas un 1 cita svarīga suga), kas atzīmētas *Natura 2000* teritorijas un dabas lieguma "Dūņezers" *Natura 2000* standarta datu formā. Iemesli ornitofaunas izmaiņām tiek analizēti šī atzinuma 2.11. punktā.

2.8. konstatētie Latvijā un Eiropas Savienībā īpaši aizsargājamie biotopi, biotopi ar specifiskām izplatības īpatnībām Latvijā un konstatēto biotopu kvalitāte, norādot izmantotos informācijas avotus, noteikšanas metodiku un vērtēšanas kritērijus, kā arī esošie un potenciālie (ja tos iespējams identificēt) apdraudošie faktori apsektajā teritorijā un to ietekmes vērtējums;

2.9. citas apsektās teritorijas bioloģiskās daudzveidības un ainavas saglabāšanai nozīmīgas vērtības, piemēram, dižkoki, veci koki, alejas, zinātniski nozīmīgas sugu atradnes;

2.8. un 2.9.punkti nav manā kompetencē.

² Ministru kabineta noteikumi Nr. 396 "Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu" (2000. gada 14. novembrī).

³ Directive 2009/147/EC of the European Parliament and of the Council of 30 November 2009 on the Conservation of Wild Birds.

2.10. pētāmās teritorijas aizsargājamo dabas un ainavas vērtību labvēlīga aizsardzības statusa nodrošināšanas prasības un darbības, lai uzlabotu konstatēto sugu un biotopu stāvokli un bioloģisko vērtību neatkarīgi no to aizsardzības statusa;

Atbilstoši secinājumiem šī atzinuma 2.11.punktā.

2.11. secinājumi par plānotās darbības vai pasākuma ietekmi uz konstatēto sugu un biotopu stāvokli un bioloģisko vērtību, kā arī uz piegulošo teritoriju un nosacījumi darbības vai pasākuma veikšanai.

Vēl līdz pagājušā gadsimta 90. gadu sākumam Dūņezera ornitofauna publikācijās tiek aprakstīta kā sugām daudzveidīga, tā skaitliski ievērojama. Tomēr jau 2002. gadā, Emerald projekta laikā Dūņezērā konstatēta būtiska putnu skaita samazināšanās (pēc Emerald projekta darba materiāliem). To apstiprināja arī 2018. gadā dabas aizsardzības plāna izstrādes ietvaros veikto putnu uzskaišu rezultāti. Vairums šajā ezerā senāk ligzdojošo putnu sugu no Dūņezera kā ligzdotājas ir izzudušas. Domājams, ka drastisko ornitofaunas izmaiņu galvenais iemesls meklējams pakāpeniskā un ilgstošā dzīvotņu degradācijā, kā arī lielo ķīru kolonijas izzušanā.

Dūņezera platība 20. gadsimta 30. gados bijusi 195,5 ha, bet 50.–60. gados, ezera aizaugšanas rezultātā, tā platība samazinājusies līdz apmēram 180 ha. Jau tolaik Dūņezers ir ticis kvalificēts kā ultraeitrofs ezers, kuram šaurā zonā gar tā piekrasti, kā arī joslās, kas atdalījušas plačus⁴ vienu no otra, augušas niedres *Phragmites communis*, vilkvālītes *Typha sp.*, ezera meldri *Scirpus lacustris*, kalnes *Acorus calamus*, upes kosas *Equisetum fluviatile*, grīšļi *Carex sp.* u.c. Sevišķi aizaudzis bijis ezera ziemeļu gals. Vasaras mēnešos lielākā daļa no ūdens platības bijusi pārklāta ar biezu aļģu kārtu, padarot ezeru grūti izbraucamu. Ezera dienvidu galam tolaik pieklāvusies mitra pļava, austrumu un rietumu krasti vietām, ar nelieliem pārtraukumiem, bijuši apauguši krūmājiem, kas ezera ziemeļu galā pārgājuši mežā. Rietumu krastā aiz meža sācies neliels purvs. Ezers visā savā platībā arī tolaik bijis ļoti sekls (maksimālais dziļums nepārsniedzis 1 m, dūņu slānis – līdz 6 m biezs). Vietām ezera dibenu klājušas biezas mieturaļģu *Chara sp.* audzes (Pēc Baumanis J. 1967).

Iepriekš minētajā rakstā (Baumanis J. 1967) nosauktā pļava ezera dienvidu galā mūsdienās ir apaugusi krūmiem un niedrēm, pie kam, tā atrodas ārpus dabas lieguma teritorijas, tāpēc tālāk analizēta netiks.

Pēc iepriekš minētā raksta (Baumanis J. 1967) var pieņemt, ka piekrastes slīkšņas, kas mūsdienās ir vairāk vai mazāk pāraugušas ar krūmiem un niedrēm, vēl pagājušā gadsimta otrajā pusē ir bijušas slapjas pļavas un/vai zāļu purvi. Lai pārbaudītu šo pieņēmumu, slīkšņas gar trešā plača rietumu krastu (par kurām minēts arī otrā rakstā, kas veltīts Dūņezera ornitofaunai (Auniņš A., Opermanis O. 1994)) apsekoju 2018. gada 3. novembrī. Apskatītajā posmā tuvāk krastam ir vēl joprojām redzamas grīšļu / meldru pļavu un/vai zāļu purvu ar lieliem augu ceriem paliekas. Virzienā uz ezeru, tās pāriet staignās un peldošās ūdensaugu slīkšņās, kuras veido grīšļi, meldri, vilkvālītes, papardes u.c. šādām vietām raksturīgi augi, bet pašlaik blīvi pārauguši ar lielākoties smalkām un zemām niedrēm, un lielā daļā ar lielākām un mazākām 2–3 m augstām kārklu audzēm. Slīkšņainā daļa grūti pārvarama, daļā grūti, bet tomēr ejama. Ceru masīvā starp otro un trešo placi pa tādu līganu paklāju iemīta arī makšķernieku taka. Viens vietējais iedzīvotājs, ko šajā pārgājienā satiku pie ezera sašaurinājumā starp otro un trešo placi, stāstīja, ka kopš 90. gadu otras puses slīkšņas te vienmēr bijušas tādas niedrainas un krūmainas, senāk viņš bijis bērns un neatceras, kā izskatījušās slīkšņas tad.

Ornitologs Otars Opermanis, kas ir viens no iepriekš minētā raksta (Auniņš A., Opermanis O. 1994) autoriem, 2018. gada jūnijā stāstīja, ka 1989.–1991. gados pļavas klasiskā izpratnē tur nav bijušas, drīzāk dominējoši šauras, vietām brienamas, vietām neizejamas grīšļainas slīkšņas gar krastiem un grīšļu / vilkvālīšu / meldru saliņu mozaīka visos trijos plačos, bet īpaši bagātīgi

⁴ Ezers ar augāja starpjoslām sadalīts trīs daļās, kuras vietējie iedzīvotāji dēvē par “plačiem”, arī turpmāk tekstā tiks lietoti šie nosaukumi, sākot skaitīt no ezera dienvidu gala (pēc Auniņš A., Opermanis O. 1994).

trešajā placī. Saliņu mozaikā arī bija lielo ķīru kolonija. Emeraldas projekta laikā 2002. gadā viņš Dūņezeru skatījis tikai no krasta, tāpēc īpaši komentāri par to periodu nav, viss viņa novērotais un secinātais ierakstīts Emeraldas projekta anketās.

Botāniķe Lelde Eņģele, kas arī apsekojusi Dūņezeru Emeraldas projekta laikā, neko tādu, kas liecinātu par kādreizējām pļāvām vai zāļu purviem ezera krastā, vairs nav redzējusi, lai arī ar laivu izbraukti visi trīs plači. Kaut kādas pļavu paliekas tolaik konstatētas ezera dienvidu galā (tas iezīmēts kartē kā pielikums Emeraldas projekta anketām).

Arī vienā no iepriekš minētajiem rakstiem par Dūņezera ornitofaunu (Auniņš A., Opermanis O. 1994) norādīts, ka pļavas un/vai zāļu purvu izzušana būtiski ietekmējusi Dūņezera ornitofaunu: “Ezera piekrastes pļāvām aizaugot ar krūmājiem un niedrēm (īpaši tām, kuras atrodas starp Dūņezeru un Lielezeru), būtiski samazinājies bridējputnu skaits un daudzveidība. Ezera piekrastē vairs neligzdo ķīvītes, gugatņi, pļavas tilbītes un kuitalas.”.

Iepriekš minētajā rakstā (Auniņš A., Opermanis O. 1994), tā autori izsaka pieņēmumu, ka putnu skaitu un daudzveidību ietekmē arī saliņu (peldoša virsūdens augāja veidota ceru) izvietojums, daudzums un to kvalitāte: “Acīmredzot trešajā placī perējošo ūdensputnu skaitu un pat daudzveidību ietekmē saliņu izvietojums un to kvalitāte. Nozīmīgs faktors ir arī nokrišņu daudzums aprīlī un maijā, kas ietekmē ūdens līmeni ezerā. Tā, piemēram, gados ar augstu ūdens līmeni (1991. gadā) ir ievērojami mazāk sausu, ligzdošanai piemērotu vietu uz saliņām, un līdz ar to ligzdojošo putnu skaits ir ievērojami mazāks. Īpaši tas attiecas uz pīļu sugām. Pagaidām nav konstatēts, ka kaijas vai pīles varētu perēt gar ezera krastiem, tāpēc jāšaubās, ka to skaits jebkad būs pastāvīgs, jo saliņu kopējā platība un kvalitāte mainās katru gadu. Visas saliņas trešajā placī ir peldošas un pakļautas vēju ietekmei. Visizteiktākā saliņu kustība notiek dienvidu – ziemeļu, t.i., Svētupes iztekas virzienā, tātad tās nes arī straume. Saliņas veidojas no augāja starpjostas trešā plača dienvidu pusē.”.

Tomēr ūdensaugu veidoto ceru mozaikas kvalitatīvie un kvantitatīvie parametri, lai arī laika griezumā mainīgi, neizskaidro faktu, kamdēļ Dūņezērā ligzdojošo putnu skaita un to sugu daudzveidības samazinājums ir noticis pakāpeniski visā pētījumu vēstures posmā – mazāk pagājušā gadsimta otrajā pusē – beigās, bet straujāk, pagājušā gadsimta beigās un, jo īpaši, šī gadsimta sākumā. Īpaši ņemot vērā fakti, ka piekrastes slīkšņas, kad tās vēl bija mēreni apaugušas krūmiem un niedrēm, nozīmīgākas bija bridējputniem, taču pārējie ūdensputni, ieskaitot pīles un kaijas bija koncentrēti peldošo ūdensaugu ceru mozaikā. Domājams, ka ornitofaunas izmaiņas Dūņezērā ir izraisījis dažādu apstākļu kopums, kurā optimālu dzīvotņu degradācija un izzušana bija tikai divi no daudziem kā lokāliem, tā globāliem faktoriem.

Domājams, ka pie citiem faktoriem, kas ir negatīvi ietekmējuši Dūņezeru ornitofaunu pilnīgi noteikti ir minams antropogēna traucējuma faktors un lielo ķīru skaita straujš samazinājums pagājušā gadsimta 90. gadu pirmajā pusē. Izzūdot Dūņezera ķīru kolonijai, no ezera pazuda arī šajā kolonijā un tās perifērijā ligzdojošās pīles, līdzīgi kā tas ir noticis daudzviet citur Latvijā. Nozīmīgu lomu ornitofaunas izmaiņās pilnīgi noteikti ir spēlējis arī antropogēna traucējuma faktors, uz ko rakstā par Dūņezera ornitofaunu (Auniņš A., Opermanis O. 1994) norāda tā autori: “Nopietna problēma ezerā ir nemiera faktors. Lai gan ezers putnu ligzdošanas sezonā vismaz formāli skaitās ornitoloģisks liegums, vienmēr, it īpaši brīvdienās, te ir ļoti daudz makšķernieku, kuru lielākā daļa mēdz izvietoties tieši trešajā placī starp saliņām. Laivas ar cilvēkiem neskaitāmas reizes dienā izprovocē kolonijas kaijas celties spārnos, tādējādi traucējot visus salās ligzdojošos putnus. Kaut arī, piemēram, pīļu ligzdu sekmība ir diezgan augsta (ap 81 %, jo ezerā maz pīļu dabisko ienaidnieku), ievēribu izraisa fakts, ka no 8 nesekmīgajām ligzdām tikai viena tika izpostīta; pārējās tika pamestas. Ir pamats domāt, atsevišķos gadījumos pat pierādīts, ka ligzdas tiek pamestas tieši nemiera faktora dēļ.

2018. gada 17. februārī apskatīti arī dabas liegumā ietilpstošie meži Dūņezera ziemeļu galā. Meži noietajā maršrutā mitri līdz slapji, koku dimensijas nelielas, tajos nelielas lauces, daļa

klajumu aizaugusi ar kārkliem un jauniem bērziem, vērojama intensīva bebru darbība. Dzeņveidīgo putnu kalumu un lobījumu salīdzinoši maz, dobumi nav atrasti. Kopumā ornitoloģiski šie meži ir maz interesanti. Ezera ziemeļu gala veģetācijā dominē niedres – kā peldošajos ūdensaugu ceros, tā piekrastes joslās un slīkšņās, nelielā pārstāvētībā vilkvālītes. Svētupes iztekas rajons un Dūņezera aizaugušais ziemeļu gals pārsvarā aizaudzis ar niedrājiem, kurus fragmentē lielākas un mazākas lāmas un kanāli.

Rekomendējamie putnu aizsardzības pasākumi

Pagaidām speciāli pasākumi nav nepieciešami, tiem jābūt atbilstošiem Natura 2000 teritoriju aizsardzības un apsaimniekošanas prasībām saskaņā ar likumdošanas normām, bet, ja tiks veikta putnu dzīvotņu atjaunošana, šis punkts būtu jāpārskata atbilstoši nākotnes situācijai.

Speciāls zonējums nav nepieciešams, rekomendējams visu teritoriju saglabāt kā dabas liegumu.

Tā, kā senāk nopietna problēma ezerā ligzdojošiem putniem ir bijis cilvēku radīts traucējums (skatīt šī atzinuma 5. lpp.), pēc putnu dzīvotņu atjaunošanas pasākumiem būtu rekomendējams ieviest sezonas uzturēšanās liegumu putnu ligzdošanas sezonā un veikt šī ierobežojuma uzraudzību, citādi putnu dzīvotņu atjaunošanas pasākumi būs bezjēdzīgi.

Rekomendējamie putnu dzīvotņu apsaimniekošanas pasākumi

Līdz šim šai teritorijai nav bijis nedz dabas aizsardzības, nedz apsaimniekošanas plāns, tāpēc nekādu veikto pasākumu efektivitātes izvērtēšana nav iespējama.

Zāļu purvu / slapjo pļavu rajonus piekrastes slīkšņās rekomendējams pļaut ar speciālu tehniku, novācot kokaugu un niedru apaugumu.

Otrā plača ziemeļu daļā un trešajā placī slīkšņās ar speciālu tehniku rekomendējams augustā pirmo reizi nopļaut un turpmāk augustā pļaut regulāri, lai neataugtu niedres un krūmi. Nopļauto veģetāciju nepieciešams izvākt no ezera. Ar peldošo ekskavatoru rekomendējams lielākos slīkšņu masīvos rekomendējams izveidot seklu (5–30 cm dziļu) kanālu sistēmu (seklas malas, dziļāka vidusdaļa, platums 1–2 m), radot optimālus barošanās apstākļus putniem.

Svētupes iztekas reģionā rekomendējams uzlabot caurteci, bet tajā atstāt neskartus niedrājus un lielākos niedru cerus fragmentēt ar sekliem kanāliem lielajam dumpim un citiem putniem.

Visas saliņas trešajā placī ir peldošas un pakļautas vēju ietekmei. Visizteiktākā saliņu kustība notiek dienvidu – ziemeļu, t.i., Svētupes iztekas virzienā, tāpat tās nes arī straume. Saliņas veidojas no augāja starpjoslās trešā plača dienvidu pusē (Auniņš A., Opermanis O. 1994). Šo apstākli jāņem vērā plānojot apsaimniekošanas pasākumus – Svētupes iztekas rajons augāja saliņu (ceru) kustības dēļ vienmēr būs ciet, tāpēc tas būs jāapsaimnieko katru gadu, pretējā gadījumā ezera eitrofikācijas problēmas neatrisināt.

Veicot sedimentu izvākšanu, dubļu sēres putniem būtu jā saglabā pirmā plača austrumu krasta vidusdaļā un trešajā placī.

Izmantotā literatūra:

Auniņš A., Opermanis O. 1994. Materiāli par Limbažu Dūņezera ornitofaunu. Putni dabā 4. 34-39.

Baumanis J. 1967. Novērojumi par Limbažu Dūņezera ornitofaunu (1957.–1966.g.). Zooloģijas muzeja biļetens. 1:61-76.

3. Ja atzinumu sniedz par vairākām biotopu grupām, sugām vai sugu grupām, to aprakstu un izvērtējumu atbilstoši šo noteikumu 2.7., 2.8., 2.10. un 2.11.apakšpunktam sniedz atsevišķi par katru biotopu grupu, sugu vai sugu grupu.

Atzinumā ir veikts ornitofaunas novērtējums dabas aizsardzības plāna izstrādes ietvaros.

4. Atzinumam pievieno kartoshēmu ar norādītām koordinātām, ja iespējams, – arī kartes un fotogrāfijas.

Kartogrāfiskais materiāls vektordatu formā ir iekļauts atzinuma saturā kā elektroniski parakstīta dokumenta daļa.

5. Atzinumā var ietvert papildu informāciju, ko eksperts atbilstoši savai izglītībai un profesionālajai pieredzei, kā arī iegūtajam sertifikātam sugu un biotopu aizsardzības jomā uzskata par nepieciešamu.

Visa informācija ir iekļauta atzinuma saturā.

11.04.2019.

Rolands Lebuss

tālr.: 29489097

e-pasts: rolands.lebuss@lob.lv

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.

Ja Jums neizdodas atvērt klāt pievienoto dokumentu, apmeklējiet mājas lapu <http://www.eparaksts.lv> un sagatavojiet datoru darbam ar elektroniski parakstītiem dokumentiem vai pārbaudiet dokumentu šeit – <https://www.eparaksts.lv/lv/privatpersonam/parbaudit-e-dokumentu/>